

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Ἡ πόλις αὕτη καίται ἐν τῷ μέσῳ εὐφορωτάτης πεδιάδος, καὶ εἶναι ἡ δευτέρα πόλις τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἐν Εὐρώπῃ.

Τὸ ἀρχαῖον τῆς ὀνομαζήτο Ὀρεστιάς, ἐκτίσθη δὲ παρὰ τινος Ἀντινόου, ὁθενκαὶ Ἀντινόη ὠνομάζετο. Τὸ παρὸν ὄνομά της ἔλαβε παρὰ τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ, ὁστις ἀνέκτισεν αὐτήν.

Τῷ 323 μ. Χρ. ὁ Κωνσταντῖνος ἐνίκησεν εἰς τὰ περίξ αὐτῆς τὸν Λυκίνιον, τῷ δὲ 378 οἱ Γότθοι ἐνίκησαν πλησίον αὐτῆς τὸν Βαλέντιον.

Τῷ 1360 ἐκυριεύθη ὑπὸ τοῦ τελευταίου Ἀμουράτ τοῦ 1ου καὶ κατέστη ἡ ἑδρα τῶν διὰδόντων αὐτοῦ Σουλτάνων, Ἀχμέτ 3ου, Μεχμέτ 2ου καὶ Ἀνδρῶν. Μουσταφᾶ.

Τῷ 1829 κατελήφθη προσωρινῶς ὑπὸ τῶν Ῥώσων, ὅτε ἵσυνήφθη καὶ ἡ συνθήκη τῆς Ἀδριανουπόλεως, δι' ἧς ἡ Ῥωσία ἐκτήσατο τὴν κατο-

χὴν τῆς ἀνατολικῆς ἀκτῆς τῆς Μαύρης θαλάσσης.

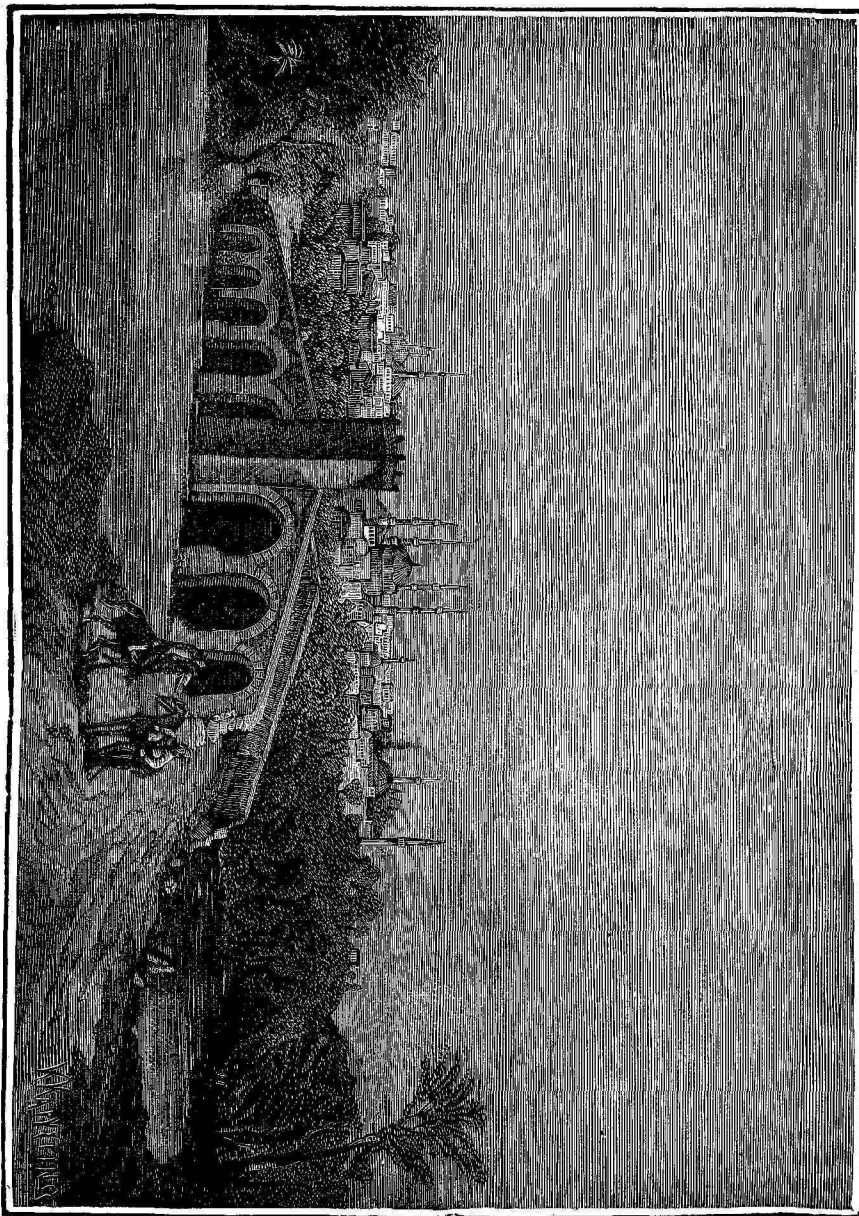
Τῷ 1827 ἐκυριεύθη πάλιν ὑπὸ τῶν Ῥώσων ἀλλὰ διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Βερολίνου ἀπεδόθη πάλιν εἰς τὴν Τουρκίαν.

Ἔχει Ἀκρόπολιν ἀρκετὰ ἰσχυράν, καὶ τρία

Τουρκικὰ Τζαμιά ἄξια λόγου, τὸ τοῦ Σελίμ 2ου, τὸ τοῦ Βαγιατζίτ 2ου καὶ τὸ τοῦ Μουράτ 2ου.

Εἶναι ἑδρα Μητροπόλεως τοῦ Ὀρθόδοξου καὶ Μολᾶ Ὀθωμανοῦ. Ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς συμποσούμενος εἰς 140,000 περίπου ψυχῶν, συνίσταται δὲ ἐξ Ὀθωμανῶν, Ἑλλήνων, Βουλγάρων, Ἰουδαίων καὶ Ἀρμενίων.

Περιέχει καὶ ὀπλοστάσιον, εἰς τὸ ὁποῖον εἰς προλαβόντα ἔτη, ἐχέοντο καὶ τηλεβόλα, καὶ στρατῶνας διὰ 20000



Ἀδριανούπολις.

Ἡ μᾶλλον πεφωτισμένη τάξις τῶν κατοίκων ἀποτελεῖται κυρίως ἐξ Ἑλλήνων, οἱ ὅποιοι συντηροῦσιν ἓν ἐξαιρετικὸν Γυμνάσιον, ἓν Ἑλληνικὸν Σχολεῖον καὶ διάφορα προκαταρκτικὰ σχολεῖα,

βοηθούμενα κατά τι καὶ ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθῆναις Συλλόγου τοῦ πρὸς διάδοσιν τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων.

ΑΙ ΦΟΝΙΚΩΤΑΤΑΙ ΜΑΧΑΙ ΚΑΤΑ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ 100 ΕΤΗ.

Ἡ μάχη τοῦ Λόδι, ἡ ὁποία ἦτο ἡ πρώτη λαμπρὰ ἐπιτυχία τοῦ Ναπολέοντος τοῦ 1ου, ἦτο ἀπλῶς γενναία διάβασις μιᾶς μεραρχίας.

Ἡ μάχη τῆς Ἀρκύλας ἦτο φονικωτάτη. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν, οἱ ὅποιοι ἔλαβον μέρος εἰς αὐτὴν ἀνέβαινον εἰς 70,000 περίπου — ὁ δὲ τῶν πεσόντων εἰς 25,000! ἦτοι 35 τοῖς ἑκατόν.

Εἰς τὴν μάχην τοῦ Ρίβολι ἔλαβον μέρος 80 χιλ. ἀνδρῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἔπαισαν 40,000! ἀλλ' οἱ ἡμίσεις αὐτῶν ἦσαν Αὐστριακοὶ, οἱ ὅποιοι παρεδόθησαν εἰς τὸν Ναπολέοντα, ὥστε οἱ πεσόντες ἦσαν 25 τοῖς ἑκατόν.

Εἰς τὴν μάχην τοῦ Μαρέγγου ἔλαβον μέρος 70 χιλ. ἀνδρες, αἱ δὲ ἀπώλειαι ἀνέβησαν εἰς 17,000, ἦτοι 28 τοῖς ἑκατόν.

Εἰς τὴν μάχην τοῦ "Αουστερλιτζ οἱ ἀντιμαχόμενοι στρατοὶ τῶν Ρώσων, Αὐστριακῶν καὶ Γάλλων ἀνῆρχοντο εἰς 210,000, αἱ δὲ ἀπώλειαι ἦσαν 40,000, ἦτοι 18 τοῖς ἑκατόν.

Εἰς τὴν τῆς Ἰένης "Αουρσταδ παρετάχθησαν κατ' ἀλλήλων 325,000 ἄνδρες, αἱ ἀπώλειαι ἦσαν 40,000, ἦτοι 12 τοῖς ἑκατόν.

Εἰς τὴν τοῦ Βοροδίνου ἦσαν 170,000 ἀνδρῶν — 80,000 ἐφονεύθησαν καὶ ἐπληγώθησαν, ἦτοι 47 τοῖς ἑκατόν!!

Εἰς τὴν μάχην τῆς Λειψίας ἔλαβον μέρος 500 χιλ. ἀνδρῶν. Αὕτη διήρκεσε τρεῖς ἡμέρας καὶ αἱ ἀπώλειαι εἰς φονευμένους καὶ πληγωμένους ἀνέβησαν εἰς 110,000, ἦτοι 22 τοῖς ἑκατόν.

Εἰς τὴν τοῦ Βατερλώ ἐπολέμησαν 140,000 ἀνδρῶν. Αἱ ἀπώλειαι ἦσαν 40,000, ἦτοι 24 τοῖς ἑκατόν.

Εἰς τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον, ἔλαβον μέρος 125 χιλ. ἀνδρῶν, εἰς τὴν μάχην τοῦ "Ινκερμαν, οἱ φονευμένοι καὶ πληγωμένοι ἀνέβησαν εἰς 25,000, ἦτοι 20 τοῖς ἑκατόν.

Εἰς τὴν τῆς Μαγέντας ἦσαν 220,000 ἀνδρῶν, αἱ δὲ ἀπώλειαι περὶ τὰς 25,000 ἀνδρῶν, ἦτοι 11 τοῖς ἑκατόν.

Εἰς τὴν τοῦ Σολφερίνου ἔλαβον μέρος 250,000 ἄνδρες, 40,000 ἐκ τῶν ὁποίων ἐπληγώθησαν καὶ ἐφονεύθησαν, ἦτοι 16 τοῖς ἑκατόν.

Εἰς τὴν τῆς Σαδόβας ἦσαν 425,000 ἀνδρῶν, αἱ δὲ ἀπώλειαι ἀνέβησαν εἰς 40,000, ἦτοι 16 τοῖς ἑκατόν.

Εἰς τὴν τῆς Γραβελότης ἦσαν 450,000 ἀνδρῶν, αἱ δὲ ἀπώλειαι 35,000, ἦτοι 8 τοῖς ἑκατόν.

Εἰς τὴν τοῦ Σιλὺ (Ἀμερικῇ) οἱ δύο στρατοὶ ἠρίθμουν 90,000 ἀνδρῶν, αἱ δὲ ἀπώλειαι ἦσαν 30,000, ἦτοι 33 τοῖς ἑκατόν!!

Εἰς τὴν τῆς Ἀντεϊταμ ἦσαν 150,000 ἀνδρῶν, αἱ δὲ ἀπώλειαι 20,000, ἦτοι 13 τοῖς ἑκατόν.

Εἰς τὴν τῆς Φριδερισβούργης ἦσαν 180,000 ἀνδρῶν, αἱ δὲ ἀπώλειαι 20,000, ἦτοι 11 τοῖς ἑκατόν.

Εἰς τὴν τῆς Τσικαμέγκας 105,000 ἀνδρῶν, αἱ δὲ ἀπώλειαι 30,000, ἦτοι 30 τοῖς ἑκατόν.

Εἰς τὴν τῆς κειτισβέργης ἦσαν 160,000 ἀνδρῶν, αἱ δὲ ἀπώλειαι 57, ἦτοι 39 τοῖς ἑκατόν.

Αἱ τελευταῖαι μάχαι ἐγένοντο ἐν Ἀμερικῇ κατὰ τὸν τελευταῖον ἐμφύλιον πόλεμον.

Ἡ τοῦ Βοροδίνου καὶ τῆς Γκετισβέργης ἦσαν αἱ φονικωτάται μάχαι τῶν νεωτέρων χρόνων.

Η ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΥΠΟΧΕΥΣΙΣ.

Ἄρκει σοι ἡ χάρις μου! νὰ σὲ ἀνακουφίξῃ κεκοιπασμένον, νὰ σὲ ἐνισχύῃ βαδίζοντα τὴν τεθλιμένην ὁδὸν μόνον, νὰ σοι χύνῃ βάλσαμον εἰς τὴν ψυχὴν καὶ σοι ἀφαιρῇ τὸν πόνον, νὰ σὲ παρηγορῇ καὶ χαροποιῇ ὄντα καταβεβλημένον.

Ἄρκει σοι ἡ χάρις μου! διότι εἶναι ἀνωτέρα πάσης ἄλλης χάριτος.

Ὑπερβαίνει πάντα βαθμὸν ἀνθρωπίνης ἀγάπης.

Ὑπερβαίνει πάντα βαθμὸν ἀνθρωπίνης χαρᾶς.

Εἶναι νίκη, δόξα, καὶ εὐδαιμονία ἄρρητος.

Ἄρκει σοι ἡ χάρις μου! διότι εἶναι αἰωνία τροφή, μόνη μεταξὺ θλόνων τῶν πραγμάτων ταύτης τῆς ζωῆς σταθερά, μόνη μεταξὺ τῶν τρικυμιῶν καὶ τῶν συμφορῶν τοῦ βίου ἰλαρά, Εἶναι τῶν θανάσιμων τραυμάτων καὶ πληγῶν ἡ μόνη ζήθορος ἀλοιφή.

Ἄρκει σοι ἡ χάρις μου! διότι δύναται νὰ σοι ἀναπαραστήσῃ [τὸ παρελθόν, νὰ σοι δεῖξῃ τὰ ἐλαττώματα, τὰς ἀμαρτίας τὰς πτώσεις καὶ ἀποτυχίας.

Νὰ σὲ φέρῃ οὐχὶ μετὰ βίας, ἀλλ' οἰκειοθελῶς εἰς τὴν ὁδὸν τῆς [μετανοίας, καὶ νὰ σὲ ἀξιόσῃ συγχωρήσεως καὶ ἀπαλλαγῆς ἐκ τῶν δεινῶν παθῶν.

Ἄρκει σοι ἡ χάρις μου! ἵνα ὑψωθῇς μέχρι τοῦ θρόνου τοῦ [Θεοῦ, ὅχι διὰ νὰ κριθῇς, ἀλλὰ διὰ νὰ σταθῇς καὶ ἀκούσῃς τὸν [ἔπαινον «Εὖγε.»

Νὰ εἰσέλθῃς εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου, καὶ ὅχι νὰ τρο, [μάτης μὲ τὴν ἀρὰν «φεύγε.»

«ὦ! τότε, ἀλλὰ τότε μόνον θὰ ἐκτιμήσῃς ἀρκούντως τὴν χάριν [τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Δ. Δ.